

Sygn. akt II W 1013/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Wojciech Grzebień

Protokolant Aleksandra Bakalarz

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2017 roku

sprawy przeciwko **A. D.**

synowi A. i J. zd. W.

ur. (...) w J.

obwinionego o to, że:

W dniu 14 czerwca 2017 roku około godziny 17:05 w J. na ul. (...) na drodze publicznej kierował pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) pomimo braku uprawnień do kierowania pojazdami.

tj. o wykroczenie z art. 94 § 1 kw

I. uznaje obwinionego **A. D.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 94 § 1 kw i za to na podstawie art. 94 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych,

II. na podstawie art. 624 § 1 kp w zw. z art. 119 kpow, zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa i nie obciąża go opłatą sądową.

Sygn. akt II W 1013/17

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny.

W dniu 08 maja 2017 roku na wniosek Komendanta Wojewódzkiego Policji we W. zapadła w stosunku do obwinionego A. D. decyzja o zatrzymaniu mu prawa jazdy i cofnięciu uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych w związku z przekroczeniem dozwolonego limitu 24 punktów.

Tak więc na dzień 14 czerwca 2017 roku obwiniony nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi (dowód: pismo Prezydenta Miasta J. k. 10).

W dniu 14 czerwca 2017 roku obwiniony wezwał na ulice (...) w J. patrol Policji na interwencję. Zrobił to, informując Policję, że został okradziony przez obywatela Ukrainy o nazwisko A., którego u siebie zatrudniał (dowód: zeznania świadka funkcjonariusza Policji K. M. k. 25-26, policyjna notatka urzędowa k. 5).

Ponieważ obwiniony trzymał w swoim domu w S. zatrzymane pod zastaw przedmioty należące do wyżej wymienionego Ukrańca (a w tym jego paszport i telefon), zapadła decyzja, że obwiniony pojedzie po te rzeczy do S., w asyście funkcjonariuszy Policji.

Obwiniony udał się w tamtym kierunku, prowadząc swój samochód marki V. (...) nr rej. (...), zaś funkcjonariusze Policji pojechali za nim swoim radiowozem.

Po drodze funkcjonariusz K. M. ustalił drogą telefoniczną, że obwiniony nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi (opisane wyżej cofnięcie uprawnień za przekrozoną liczbę dozwolonych punktów karnych), (dowód: zeznania świadka K. M. k. 25-26, policyjna notatka urzędowa k. 5).

Po ustaleniu wyżej wymienionych okoliczności funkcjonariusze Policji doprowadzili do uniemożliwienia A. D. dalszego kontynuowania jazdy w roli kierowcy (dowód: zeznania świadka K. M. k. 25-26, policyjna notatka urzędowa k. 5).

Obwiniony A. D. formalnie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, aczkolwiek przed Sądem podniósł, że na chwilę zdarzenia nie wiedział o decyzji cofającej mu uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Sąd stwierdził co następuję.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd nie dał wiary tej części wyjaśnień A. D., w której stwierdził on, że na dzień zdarzenia tj. 14 czerwca 2017 roku nie wiedział on o cofnięciu mu przez urząd uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Przeczą temu przede wszystkim wyjaśnienia jakie złożył on w postępowaniu wyjaśniającym. Oświadczył wówczas, że w pełni przyznaje się on do zarzucanego mu czynu. Brak jest przy tym podstaw, aby przyjąć, że u obwinionego mógł wystąpić brak świadomości co do rzeczywistej liczby punktów karnych które zgromadził do dnia 14 czerwca 2017 roku.

Pismo Prezydenta J. z dnia 09 sierpnia 2017 roku oraz zeznania interweniującego funkcjonariusza Policji K. M. dobitnie wykazują sprawstwo i winę A. D. w zakresie zarzucanego mu czynu.

W kontekście wszystkich powołanych wyżej dowodów, Sąd uznał podaną przez obwinionego wersję tylko jako przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą do uchylecia się od odpowiedzialności karno-wykroczeniowej.

Dokonując oceny wiarygodności występującego w sprawie świadka – Sąd stwierdził co następuję;

Świadek K. M. jest funkcjonariuszem publicznym – Policjantem. Krytycznego dnia wykonywał on jedynie swoje rutynowe obowiązki służbowe i brak jest podstaw do kwestionowania jego obiektywizmu i rzetelności.

Jako okoliczność obciążającą dla tego obwinionego Sąd uwzględnił wysoki stopień szkodliwości społecznej zarzucanego mu czynu, przejawiający się nagminnością tego rodzaju wykroczeń tak na tutejszym terenie jak i w skali całego kraju.

Obwiniony ten był kilkakrotnie karany sędownie za wykroczenia drogowe. Był też karany mandatami policyjnymi za tego rodzaju wykroczenia.

Jako okoliczność łagodząca dla A. D. Sąd uwzględnił to, że już po zdarzeniu, z dniem 21 lipca 2017 roku, odzyskał on uprawnienia na prawo jazdy kategorii B. Wskazuje to na jego dobra wolę doprowadzenia do stanu normalności w zakresie przestrzegania przez niego przepisów ruchu drogowego.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, Sąd uznał, że właściwą karą zasadniczą w stosunku do tego obwinionego będzie kara grzywny. Za współmierną, dostosowaną do stopnia zawinienia i szkodliwości społecznej czynu oraz możliwości majątkowych obwinionego Sąd uznał grzywnę w kwocie 500 (pięćset) złotych. Kara właśnie w takiej wysokości spełni swoją odpowiednią rolę społeczną.

Orzeczenie o kosztach Sąd wydał w oparciu o przepis z art. 624 § 1 kpk, mając na uwadze trudną sytuację materialną tego obwinionego.